

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2008. évi október hó 17. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott neve és társa** ellen indult büntetőügyben a Tolna Megyei Bíróság 5.B.148/2007/23. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- I.rendű vádlott cselekményeinek helyes minősítése 2 rb. a Btk.282/C.§ (2) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés II. tétele szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete (tényállás I/2., II., illetve III. pont); 1 rb. a Btk.282/C.§ (1) bekezdésében meghatározott kábítószerrel visszaélés vétsége (I/1/a. és I/2. pont); és 1 rb. a Btk.282/C.§ (1) bekezdésében meghatározott és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége (I/1/b. pont);
- II.rendű vádlott cselekményének társtettesként elkövettként történő minősítését mellőzi;
- I.rendű vádlott büntetését 6 (hat) év 6 (hat) hó börtönre és 6 (hat) év közügyektől eltiltásra súlyosbítja;
- az elkobozni rendelt bűnjelek lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy II.rendű vádlott helyesen 1981. *július* 24-én született.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész az eljárást megszüntető rendelkezések miatt, bűnösség megállapítása, illetve hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetések kiszabása végett, I.rendű vádlott és védője a tényállás II. és III. pontjaiban írt cselekmények enyhébb, fogyasztói típusú elkövetésként történő minősítése érdekében, míg II.rendű vádlott és védője felmentés céljából jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában a tényállás I/2. pontjához kapcsolódóan az eljárás megszüntetése elleni fellebbezést visszavonta, és ezzel egyidejűleg bizonyítás felvételére, az igazságügyi orvosszakértők meghallgatására, valamint a kábítószer megszerzésével összefüggő vagyon megállapítására tett indítványt. Ennek elutasítását követően a fellebbezési tárgyaláson jelen lévő képviselője a súlyosbítást célzó jogorvoslati kérelmet - mindkét vádlott vonatkozásában - fenntartotta.

Bizonyítási indítványt terjesztett elő II.rendű vádlott védője is; melyben e vádlott, valamint **tanú1** és **tanú2** kihallgatását, továbbá II.rendű vádlott telefonbeszélgetéseiről készített híváslista beszerzését és földrajzi helymeghatározással egybekötött értékelését kérte.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján - a Be.348.§ (2) bekezdésében írt korlátok között - az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Nem volt tehát annak tárgya a tényállás I/2. pontját érintő, a Be.332.§ (2) bekezdésén alapuló eljárást megszüntető rendelkezés; az, amely I.rendű vádlottnak a 2003. év nyarán megvalósított bűncselekményére vonatkozott.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára - az iratok tartalma és ténybeli következtetés alapján az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

- I.rendű vádlott büntetőjogi felelősségének a megállapítására első alkalommal az 1998. évi szeptember hó 21. napján került sor; ekkor a Szekszárdi Városi Bíróság 1.Fk.950/1997/3. számú határozatával súlyos testi sértés büntette miatt próbára bocsátotta, és megállapította, hogy pártfogó felügyelet alatt áll *(I.rendű vádlott erkölcsi bizonyítványa - nyomozati iratok 1507. olda).*

- A tényállás I/1/a. pontjában írt 2 darab extasy tabletta tiszta hatóanyag-tartalma 0,04 gramm *MDMA-bázis* volt.
- A 8. oldal utolsó bekezdésében megjelölt, a kábító, illetve pszichotróp anyagok megszerzéséhez kapcsolódó elkövetési idő helyesen a 2004. évi augusztus hó 8. és a 2005. évi november hó 29. napjai közötti időszak.
- A tényállás II. pontjában érintett 1857,61 gramm marihuána tiszta hatóanyag-tartalma minimálisan 156,04 gramm volt, amely a jelentős mennyiség alsó határának 780,2%-a.

Mindezt I.rendű és II.rendű vádlottak forgalomba hozatal céljából szerezték meg, illetve szállították Magyarországra.

- A tényállás III. pontjával összefüggésben mellőzte a másodfokú bíróság a 11. oldal utolsó, valamint a 12. oldal 1-4. bekezdését, továbbá az 5. bekezdés 1. mondatát. Ezek helyébe a következő megállapítás került:

Az I.rendű vádlott a 2007. évi május hó 7. napján előbb Németországba, majd Spanyolországba utazott, ahol - ismeretlen körülmények között - 3.158 gramm bruttó össztömegű, hasisgyantát tartalmazó csomagokat szerzett meg. Azokat aforgalmi rendszámú VW Passat személygépkocsijának a lökhárítója mögött kialakított rekeszbe rejtette, így indult vissza Magyarországra (*I.rendű vádlott vallomása és lefoglalásról készült jegyzőkönyv - nyomozati iratok 1187. és 1365-1369. oldal*).

E kábítószer I.rendű vádlott forgalomba hozatal céljából tartotta magánál.

A szóban forgó hasisgyanta tiszta hatóanyag-tartalma minimálisan 62,14 gramm delta-9-THC volt, amely a jelentős mennyiség alsó határának 310,7 %-a.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a vádlottak védekezésével szembenálló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az I.rendű és II.rendű vádlottak kábítószer-függőségének a véleményezése ideg- és elmeszakértői vizsgálat keretében történt meg, oly módon, hogy az ügyben kirendelt szakértők a ténymegállapításaik írásbeli előterjesztésekor a beszámítási képesség kérdésében is állást foglaltak. Ez utóbbi körülmény miatt - a Be.101.§ (2) bekezdésében megfogalmazottakból következően - mindegyik vizsgálat alkalmával két szakértő járt el.

Ilyen esetekben az ítélkezési gyakorlat a Be.110.§ (1) bekezdése szerinti szóbeli előadás fogantatosításakor azt tartja követendőnek, ha e meghallgatás az együttes

szakvéleményt aláíró személyek mindegyikére kiterjed. Végző soron akár úgy is, hogy a szóban forgó eljárási cselekményen szabályszerű idézés ellenére meg nem jelent szakértő - a távollétében elhangzottak megismerése után - lehetőséget kap újabb nyilatkozattételre.

Az elsőfokú bíróság az ügyben közreműködő ideg- és elmeorvos szakértőket hiánytalanul megidézte, a Szegedi, illetve a Pécsi Tudományegyetem Igazságügyi Orvostani Intézetének a képviselőjében eljáró **szakértő1** és **szakértő2** orvosszakértők meghallgatására azonban - mivel előzetes kimentés után távolmaradtak - nem kerülhetett sor. Így a szakvélemények szóbeli előadása kizárólag **szakértő3** és **szakértő4** részéről történt meg; mégis úgy, hogy az írásban előterjesztetteket változatlan tartalommal fenntartották, azokon semmilyen formában nem módosítottak.

Ilyen körülmények között - a másodfokú bíróság megítélése szerint - nincs eljárásjogi akadálya az egyébként nem vitatott szakvélemények bizonyítékként történő felhasználásának, értékelésükhöz a távolmaradt szakértő utólagos meghallgatása nem szükséges (Ítéltáblai Határozatok 2008/91. szám alatt közzétett eseti döntés).

Az elsőfokú bíróság az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges adatokat maradéktalanul feltárta, azokat mindenre kiterjedő alapossággal elemezte és vetette egybe. Helyesen ismerte fel a bizonyítási eljárás döntő fontosságú részleteit, mindvégig arra törekedve, hogy kétséget kizáró bizonyossággal felderítse a vádlottak - tettenérés folytán megghiúsult - célkitűzését, szándékát.

Az ügy sajátossága a terhelő bizonyítékok nagy számában foglalható össze, így mindenekelőtt abban, hogy a Magyarországra kábító, illetve pszichotróp anyagot csempésző vádlottakat leleplezték, e cselekménnyel összefüggésbe hozható, az együttműködésüket igazoló telefonbeszélgetéseiket bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés keretében lehallgatták és rögzítették.

Az utánfutón szállítottforgalmi rendszámú személygépkocsi jobb hátsó kereke mögött kialakított rejtekhelyről 2005. november 29-én 3.361 gramm bruttó tömegű marihuána került lefoglalásra, összesen 9 darab alufólia-zacskóba zártan. Már önmagában ez a mennyiség, illetve a csomagolás módja nyilvánvalóvá tette, hogy nem saját fogyasztásra szánt termékről volt szó.

Mindezt az elsőfokú bíróság által kellő alapossággal elemzett telefonbeszélgetések tartalma is megerősítette. Azok ugyanis egyértelművé tették, hogy I.rendű vádlott büntetőjogilag tilalmazott készítmények megszerzésével, illetve továbbadásával foglalkozott, s ennek kockázatát csak azért vállalta, mert a tevékenységétől nagy hasznot remélt (2005. 11. 18-ai beszélgetés - nyomozati iratok 617. oldal). A konspiratív szavak és kifejezések használatát éppen az esetleges rendőri megfigyelés veszélye tette szükségessé, ám ennek ellenére jól felismerhető volt az, hogy az elhangzott párbeszédnek különböző fajtájú kábítószerekre vonatkoztak.

A II.rendű vádlott válaszaiból, tájékozottságából ugyanakkor kitűnt, hogy a fentiekkel maradéktalanul tisztában volt, így annak tudatában működött közre az elrejtett marihuána szállításában, hogy lelepleződésük esetén neki is felelősségre vonással kell számolnia. A tettenérést megelőző napokban ugyanis többször beszélt I.rendű vádlottal, mindig a külföldre történő utazás feltételeinek a tisztázása érdekében. Ezek során kölcsönösen utaltak egy pontosan nem azonosítható, kizárólag „baseball-sapkásként” emlegetett személyre, aki - a szöveggörnyezetből megállapíthatóan - közvetítő szerepet töltött be, oly módon, hogy végső soron tőle várták a kábítószer rendelkezésre bocsátását (2005. 11. 17-i és 11. 18-i beszélgetések - nyomozati iratok 609. és 617. oldal). Ezen túlmenően azonban még további részleteket érintően is egyezsége jutottak, többek között abban, hogy a II.rendű vádlott segíteni fog a rejtekhelyet takaró lemez visszaillesztésében, csavarjainak rögzítésében (2005. 11. 26-i beszélgetés - nyomozati iratok 601. oldal).

E bizonyítékokból az elsőfokú bíróság - kellő mértéktartás mellett is - okszerűen következtetett arra, hogy I.rendű vádlott ismétlődő jelleggel kábítószerrel kívánt forgalomba hozni, olyképpen, hogy első alkalommal annak megszerzését, Magyarországra való behozatalát II.rendű vádlottal együtt tervezte meg.

Ezt a külföldön munkát vállaló, s ez okból az elkövetés időpontjában **tanú3** lakásán tartózkodó **tanú4**, **tanú5** és **tanú6** is alátámasztotta. Döntően a nyomozás során előadottakkal, amikor is a szóban forgó, az ügy mikénti elbírálásában teljességgel érdektelen személyek ellentmondástól mentesen úgy nyilatkoztak, hogy 2005. november végén Németországban találkoztak I.rendű és II.rendű vádlottakkal. Kevéssel azt megelőzően, hogy **tanú3** - a tettenérésről szóló hírek hallatán, kissé italos állapotban - felfedte előttük e vádlottak látogatásának tényleges célját.

Semmi sem utalt e tanúk befolyásolására, mindössze a tárgyaláson tett vallomásuk mutatkozott kevésbé következetesnek. Ez azonban kisebb jelentőségű részletekben nyilvánult meg, az időmúlással, illetve a vádlottak jelenlétével magyarázható pontatlanságok így a főbb tartalmi elemeket nem érintették. Azt semmiképp, hogy a vádlottakat illegális, leplezni szándékolt üzlet kapcsán látták Németországban.

Az elsőfokú bíróság az ügyet kellően felderítette, az indokolási kötelezettségének magas színvonalon tett eleget. Ezért szükségtelen II.rendű vádlott ismételt kihallgatása, **tanú1** és **tanú2** idézése, valamint az eltelt időre is figyelemmel rendkívül kétséges eredményű híváslista beszerzése és földrajzi helymeghatározással egybekötött értékelése. Mindezekről további lényeges mozzanatok feltárása nem várható.

Ahogyan - konkrét bizonyítási eszközök megjelölése nélkül - az sem, hogy három esztendő elmúltával a kábító és pszichotróp anyagok megvásárlására fordított vagyon összegét meg lehessen állapítani. Különösen úgy, hogy erre az egyébként kifogástalan szakmai hozzáértéssel lefolytatott nyomozás nem terjedt ki.

Mindezekre, illetve a szakvélemény felhasználhatósága körében kifejtett érvekre tekintettel a másodfokú bíróság a bizonyítási indítványokat elutasította.

A fentebb kifejtett érvek ellenére a tényállást néhány vonatkozásban mégis pontosítani kellett. Elsődlegesen a Be.258.§ (3) bekezdés b) pontja szerinti személyi részében, az ugyanis nem tartalmazta az I.rendű vádlott - súlyos testi sértés büntette miatti - 1998-as felelősségre vonását.

A büntetőeljárás során lefoglalt kábító, illetve pszichotróp készítmények tiszta hatóanyag-tartalmának a meghatározása vékonyréteg-kromatográfiás vizsgálati módszerrel, egy alsó és egy felső határérték megjelölésével történik. Ebből következően - szem előtt tartva az alapvető perrendi előírásokat - mindig az elkövető szempontjából legkedvezőbb mennyiséget kell figyelembe venni; azt, amely a megadott határokon belül a legkisebb. Ezért a jelen ügyben is csak azt lehetett rögzíteni, hogy a II. és a III. pontokhoz kapcsolódó marihuána tiszta hatóanyag-tartalma minimálisan 156,04 gramm, illetve 62,14 gramm volt.

A tényállás III. pontjában, határozatának 11. oldal utolsó bekezdésében, a 12. oldal 1-4. bekezdésében, valamint az 5. bekezdés 1. mondatában az elsőfokú bíróság - a kábítószer külföldön történő megszerzésével kapcsolatosan - rendkívül életszerűtlen tényeket rögzített. Olyan előzményi adatokat, amelyek az ügy megítélése szempontjából semmilyen jelentőséggel nem bírtak. Ezért ezen, kizárólag az I.rendű vádlott vallomásán alapuló, egyéb bizonyítékokkal kellően alá nem támasztott részleteket a másodfokú bíróság mellőzte.

Az elsőfokú bíróság fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállása megalapozott, az tehát - a Be.352.§ (2) bekezdése folytán - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság a II.rendű vádlottal szemben a Btk.282.§ (1) bekezdésében meghatározott és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt indult eljárást - figyelemmel a Btk.283.§ (1) bekezdés a) pontjában írtakra - a Be.332.§ (1) bekezdés g) pontja alapján megszüntette. Arra visszavezethetően, hogy e vádlott az elsőfokú ítélet meghozataláig, okirattal igazoltan hat hónapig tartó, folyamatos kábítószer-használatot kezelő, illetve megelőző ellátásban részesült.

E szabályozás jogalkotói céljával összhangban állónak látszik az, hogy a szóban forgó büntethetőséget megszüntető ok pusztán annak a javára legyen értékelhető, akivel szemben kizárólag csekély mennyiségű kábítószer saját használatra történő termesztése, előállítása, megszerzése vagy tartása miatt indult eljárás. Ilyenfajta értelmezés a kábítószerrel visszaélés miatti büntetőjogi felelősségről szóló BKv. 57. számú kollégiumi vélemény III. pontjában kifejtettekből is levezethető.

A másodfokú bíróság azonban - áttekintve a vizsgált rendelkezéshez kapcsolódó joganyagot - nem talált olyan eseti döntést vagy iránymutatást, amely halmazati elkövetés esetén kizárná a büntetőeljárás Btk.283.§ (1) bekezdés a) pontján alapuló megszüntetésének a lehetőségét. Mindez a törvény szövegéből sem következik, ezért nem volt kifogásolható az eljárás megszüntetése.

Hangsúlyozni szükséges, hogy a jelen ügyben e kérdés inkább csak elméleti jelentőséggel bírt. Azzal magyarázhatóan, hogy a két alkalommal történő, legfeljebb 2 gramm bruttó össztömegű marihuána megszerzésének, majd elfogyasztásának a vád tárgyává tett jelentősebb súlyú bűncselekmény (tényállás II. pont) mellett a felelősségre vonás szempontjából nyilvánvalóan nem volt jelentősége. Így az eljárást ez okból is meg lehetett volna szüntetni.

A tényállás további részeit érintően az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett I.rendű és II.rendű vádlottak büntetőjogi felelősségére.

Következésképpen a felmentést célzó fellebbezések megalapozatlannak bizonyultak.

A cselekmények minősítése azonban csak részben felel meg az anyagi büntető jogszabályoknak.

A kábítószerrel visszaélés megvalósulásakor természetes egységet csak az azonos törvényi tényállásban meghatározott, egymással időbeli kapcsolatban álló elkövetési magatartások képeznek, míg a fogyasztói és terjesztői típusú elkövetési magatartások váltakozása - figyelemmel az 1/2007. Büntető jogegységi határozatban írtakra - szükségszerűen valóságos anyagi halmazatot alkot. Minderre az elsőfokú bíróság is helytállóan utalt, a büntetőjogi értékelés körében mindezt mégsem alkalmazta következetesen.

Az I.rendű vádlottat érintően a tényállás I/2. pontja több elkövetési magatartást is tartalmazott. Egyfelől azt, hogy 2003 nyarán, majd 2005 őszén két ízben is 1-1 gramm tömegű marihuánát adott át, illetve értékesített egy keceli szórakozóhelyen, míg másfelől azt, hogy ez utóbbi időpontban fogyasztás céljából további 20 gramm tömegű növényi törmeléket szerzett meg.

A 2003. év nyarán elkövetett cselekmény nem képezte a felülbírálat tárgyát: az jogerősen megszüntetésre került. Az elkövetési magatartások azonossága folytán azonban a 2005 őszén történt értékesítés a tényállás II. pontjában megfogalmazott terjesztői típusú cselekménnyel, a 20 gramm tömegű marihuána birtoklása pedig a tényállás I/1/a. pontjában írt fogyasztói típusú cselekménnyel alkot természetes egységet. (Mindennek a tiszta hatóanyag-tartalom összegződésében is kifejezésre kellett jutnia, annak hangsúlyozásával, hogy e rendkívül csekély - 0,0002 gramm, illetve 0,002 gramm - többletmennyiség a szóban forgó cselekmények büntetőjogi megítélését nem befolyásolta.)

A Btk.20.§ (2) bekezdésének helyes értelmezése szerint azok tekinthetők társtetteseknek, akik - egymás tevékenységéről tudva - *azonos törvényi tényállást* közösen valósítanak meg. Márpedig ez utóbbi feltétel a tényállás II. pontjában írt cselekmény tekintetében - az eltérő személyi körülményekre visszavezethetően - nem volt megállapítható: az I.rendű vádlott a privilegizált, míg a II.rendű vádlott az alapesetként szabályozott tényállás megvalósítása miatt tartozott felelősséggel.

Mindezekre tekintettel *I.rendű vádlott* helyesen

- 2 rb. a Btk.282/C.§ (2) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés II. tétele szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének a Btk.16.§-a szerinti kísérletét (tényállás I/2., II., illetve III. pont);
- 1 rb. a Btk.282/C.§ (1) bekezdésében meghatározott kábítószerrel visszaélés vétségét (I/1/a. és I/2. pont); és
- 1 rb. a Btk.282/C.§ (1) bekezdésében meghatározott és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétségét (I/1/b. pont) követte el, míg a

II.rendű vádlott - a Btk.20.§ (1) bekezdése szerinti tettesként - 1 rb. a Btk.282/A.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének a Btk.16.§-a szerinti kísérletét (tényállás II. pont) valósította meg.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket befolyásoló tényezőket az elsőfokú bíróság némileg hiányosan és tévesen tárta fel, de azok ismételt számbavételét a megváltozott minősítés is szükségessé tette.

Az I.rendű vádlottal szemben - a Btk.12.§ (1) bekezdése, valamint a Btk.85.§ (1)-(3) bekezdése alapján - két évtől tizenegy évet el nem érő tartamú, míg a II.rendű vádlott esetében öt évtől tizenöt évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés volt kiszabható.

Az I.rendű vádlott már öt alkalommal került összeütközésbe a törvénnyel; testi épség, közbizalom és közegészség elleni, illetve pénzügyi bűncselekmények elkövetése miatt. Egyszer próbára bocsátották, míg a többi esetben szabadságelvonással nem járó szankcióval sújtották. Visszaesőnek nem tekinthető részben különös bűnismétlő.

A tényállás I/1/b. és III. pontjaiban írt cselekményeit előzetes letartóztatásának a megszüntetése után, büntetőeljárás hatálya alatt követte el. Különösen ez utóbbit rendkívül gátlástalanul; ugyanolyan módon, s ezen belül is annak a gépkocsinak az igénybevételével, mint amellyel már korábban tettenérték.

Mindezek személyiségének nagyobb fokú társadalomra veszélyességére utalnak.

Beismerő vallomást - az elsőfokú bíróság értékelésétől eltérően - mindössze az ún. fogyasztói típusú elkövetési magatartásokat érintően tett, abban a körben, ahol a kábítószer-függőség diagnosztizálása céljából ehhez nyomatékos érdeke fűződött. Egyebekben a cselekményeinek a háttérét, mások szerepét egyáltalán nem tárta fel.

Terjesztői típusú cselekményei kísérleti szakban maradtak. Ez enyhítő körülmény, ám annak nyomatékát lényegesen csökkentette az, hogy e bűncselekmények befejezettségének az elmaradása kizárólag a nyomozó hatóság közbelépésére, a tettenérés tényére volt visszavezethető. Ugyanakkor e bűncselekmények tárgyi súlyának meghatározásakor azt sem lehetett figyelmen kívül hagyni, hogy a forgalomba hozni kívánt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma többszörösen meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát.

Helyesen a kettőt meghaladó bűnhalmazat értékelendő e vádlott terhére.

Végül a súlyosító körülmények köréből - mindkét vádlottat érintően - mellőzni kellett a társtettségre történő utalást.

Az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetések a kifogásolható életvezetésű I.rendű vádlott tekintetében nem alkalmasak a Btk.37.§-ban megfogalmazott célok eléréséhez, vele szemben hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabása szükséges. Ezért a másodfokú bíróság a börtönbüntetését 6 év 6 óra, míg a közügyektől eltiltás időtartamát 6 évre súlyosbította.

A II.rendű vádlott esetében - figyelemmel az enyhítő körülmények nagyobb számára és súlyára - törvényes a Btk.87.§ (2) bekezdés b) pontjának az alkalmazása, az irányadó tételkeretnél enyhébb főbüntetés kiszabása.

A súlyosbításra irányuló ügyészi fellebbezés tehát csak részben volt megalapozott.

Az elkobzott bűnjelek vonatkozásában szükségtelen a lefoglalás megszüntetéséről rendelkezni; ezt mellőzni kellett.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság - a Be.372.§ (1) bekezdése alapján - az elsőfokú bíróság ítéletét a fentiek szerint megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezéseket pedig - mivel azok törvényesek voltak - a Be.371.§ (1) bekezdésében írtak szerint helybenhagyta azzal a pontosítással, hogy a II.rendű vádlott helyesen 1981. július 24-én született, fegyházbüntetésének a végrehajtási fokozata pedig helyesen a Btk.42.§ (2) bekezdés b/3. pontján alapul.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába - a Btk.99.§ (1) bekezdésében írtak szerint - be kell számítani az előzetes fogvatartásban töltött további időt is.

P é c s, 2008. október 17.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Tolna Megyei Bíróság 5.B.148/2007/23. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.74/2008/16. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2008. évi október hó 17. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke